ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 967/2006 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 29ης Ιουνίου 2006

για τη θέσπιση των λεπτομερειών εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 318/2006 του Συμβουλίου όσον αφορά την παραγωγή εκτός ποσόστωσης στον τομέα της ζάχαρης

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 318/2006 του Συμβουλίου, της 20ής Φεβρουαρίου 2006, για την κοινή οργάνωση των αγορών στον τομέα της ζάχαρης [1], και ιδίως το άρθρο 13 παράγραφος 2, το άρθρο 15 παράγραφος 2 και το άρθρο 40 παράγραφος 1 στοιχείο γ) και παράγραφος 2 στοιχείο δ),

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Το άρθρο 12 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 318/2006 προβλέπει ότι η παραγωγή καθ' υπέρβαση της ποσόστωσης μπορεί να χρησιμοποιηθεί για τη μεταποίηση ορισμένων προϊόντων, να μεταφερθεί στην επόμενη περίοδο εμπορίας ή να χρησιμοποιηθεί για το ειδικό καθεστώς εφοδιασμού των άκρως απόκεντρων περιοχών σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 247/2006 του Συμβουλίου, της 30ής Ιανουαρίου 2006, περί καθορισμού ειδικών μέτρων για τη γεωργία στις εξόχως απόκεντρες περιοχές της Ένωσης [2] ή να εξαχθεί εντός ορισμένων ορίων.

(2) Το άρθρο 15 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 318/2006 προβλέπει ότι επιβάλλεται ένα επιπλέον ποσό (εισφορά) στα πλεονάσματα ζάχαρης, ισογλυκόζης και σιροπιού ινουλίνης που δεν μεταφέρονται ούτε εξάγονται ούτε χρησιμοποιούνται για το ειδικό καθεστώς εφοδιασμού των ιδιαίτερα απομακρυσμένων περιφερειών, καθώς και στη βιομηχανική ζάχαρη, τη βιομηχανική ισογλυκόζη και το βιομηχανικό σιρόπι ινουλίνης, για τα οποία δεν αποδεικνύεται, έως μια ημερομηνία που θα καθοριστεί, ότι έχουν μεταποιηθεί σε ένα από τα προϊόντα που αναφέρονται στο άρθρο 13 παράγραφος 2 του εν λόγω κανονισμού, καθώς και στις ποσότητες που αποσύρονται κατά την έννοια του άρθρου 19 του εν λόγω κανονισμού, για τις οποίες δεν τηρούνται οι υποχρεώσεις που προβλέπονται στην παράγραφο 3 του ίδιου άρθρου.

(3) Το ποσό της εισφοράς πρέπει να καθοριστεί σε υψηλό επίπεδο, για να αποφευχθεί η συσσώρευση των ποσοτήτων που παράγονται καθ' υπέρβαση της ποσόστωσης και ενδέχεται να διαταράξουν την αγορά. Για το σκοπό αυτό, φαίνεται σκόπιμο να καθοριστεί ένα σταθερό ποσό, στο ύψος του πλήρους εισαγωγικού δασμού για τη λευκή ζάχαρη.

(4) Είναι αναγκαίο να προβλεφθούν, για τη ζάχαρη, την ισογλυκόζη ή το σιρόπι ινουλίνης εκτός ποσόστωσης, ορισμένες διατάξεις για τις περιπτώσεις στις οποίες το προϊόν καταστρέφεται ή/και υφίσταται ανεπανόρθωτη ζημία, καθώς και για τις περιπτώσεις ανωτέρας βίας που συνεπάγονται αδυναμία χρήσης των προϊόντων, όπως προβλέπεται στο άρθρο 12 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 318/2006.

(5) Το άρθρο 17 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 318/2006 προβλέπει έγκριση των επιχειρήσεων που μεταποιούν ζάχαρη, ισογλυκόζη ή σιρόπι ινουλίνης σε ένα από τα βιομηχανικά προϊόντα που αναφέρονται στο άρθρο 13 παράγραφος 2 του εν λόγω κανονισμού. Πρέπει να διευκρινιστεί το περιεχόμενο της αίτησης έγκρισης, την οποία οφείλουν να υποβάλλουν οι μεταποιητές στις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών. Είναι αναγκαίο να οριστούν οι δεσμεύσεις που οφείλουν να αναλάβουν οι επιχειρήσεις αυτές ως αντάλλαγμα της έγκρισης, και ιδίως η υποχρέωση τήρησης βιβλίου των ποσοτήτων πρώτων υλών που εισέρχονται, μεταποιούνται και εξέρχονται υπό μορφή μεταποιημένων προϊόντων. Για να εξασφαλιστεί η ορθή λειτουργία του καθεστώτος βιομηχανικής χρήσης ζάχαρης, ισογλυκόζης και σιροπιού ινουλίνης, πρέπει να προβλεφθούν κυρώσεις κατά των μεταποιητών, οι οποίοι δεν εκπληρώνουν τις υποχρεώσεις ή τις δεσμεύσεις τους.

(6) Πρέπει να καθοριστούν οι όροι χρησιμοποίησης της ζάχαρης, της ισογλυκόζης ή του σιροπιού ινουλίνης βιομηχανικής χρήσης που αναφέρονται στο άρθρο 12 στοιχείο α) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 318/2006, όσον αφορά ιδίως τις συμβάσεις παράδοσης πρώτων υλών μεταξύ παρασκευαστών και μεταποιητών και να καταρτιστεί ο πίνακας των προϊόντων που αναφέρονται στο ως άνω στοιχείο α), σύμφωνα με το άρθρο 13 παράγραφος 2 του εν λόγω κανονισμού, λαμβανομένης υπόψη της πείρας που έχει αποκτηθεί στον τομέα του εφοδιασμού των χημικών και φαρμακευτικών βιομηχανιών με ζάχαρη.

(7) Για να καταστεί αποτελεσματικότερο το σύστημα ελέγχου, πρέπει να περιοριστεί η χρησιμοποίηση της ζάχαρης, της ισογλυκόζης ή του σιροπιού ινουλίνης βιομηχανικής χρήσης σε απευθείας πώληση μεταξύ ενός παρασκευαστή και ενός μεταποιητή που έχουν λάβει έγκριση.

(8) Για να διευκολυνθεί η χρησιμοποίηση της βιομηχανικής ζάχαρης και η πρόσβαση των δυνητικών χρηστών σε αυτή την πρώτη ύλη, πρέπει να επιτραπεί στον παρασκευαστή να αντικαθιστά μια ποσότητα από τη δική του βιομηχανική ζάχαρη με ζάχαρη που έχει παραχθεί από άλλο παρασκευαστή, ενδεχομένως εγκατεστημένο σε άλλο κράτος μέλος. Ωστόσο, η δυνατότητα αυτή πρέπει να παρέχεται, μόνον εφόσον διενεργούνται ορθά οι συμπληρωματικοί έλεγχοι των ποσοτήτων που παραδίδονται και πράγματι χρησιμοποιούνται από τον κλάδο. Η απόφαση παροχής της δυνατότητας αυτής πρέπει να αφεθεί στη διακριτική ευχέρεια των αρμοδίων αρχών των ενδιαφερομένων κρατών μελών.

[1] ΕΕ L 58 της 28.2.2006, σ. 1.
[2] ΕΕ L 42 της 14.2.2006, σ. 1. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 318/2006.

(9) Για να εξασφαλιστεί η σύννομη χρησιμοποίηση της ζάχαρης, της ισογλυκόζης ή του σιροπιού ινουλίνης, πρέπει να προβλεφθεί η επιβολή ποσού χρηματικής κύρωσης στον μεταποιητή, το οποίο να λειτουργεί αποτρεπτικά και να αποσκοπεί στο να προλαμβάνεται ο κίνδυνος να εκτραπούν οι πρώτες ύλες από τον προορισμό τους.

(10) Το άρθρο 14 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 318/2006 προβλέπει ότι κάθε επιχείρηση μπορεί να αποφασίζει να μεταφέρει το σύνολο ή μέρος της παραγωγής της που υπερβαίνει την οικεία ποσόστωση ζάχαρης, ισογλυκόζης ή σιροπιού ινουλίνης, προκειμένου να θεωρηθεί ως μέρος της παραγωγής της επόμενης περιόδου εμπορίας. Η δυνατότητα που διαθέτει μία επιχείρηση παραγωγής ζάχαρης να μεταφέρει όλη την παραγωγή της που υπερβαίνει την ποσόστωση, επιβάλλει να συνεργάζονται στενά οι ενδιαφερόμενοι παραγωγοί τεύτλων στη λήψη της απόφασης για μεταφορά, μέσω διεπαγγελματικής συμφωνίας που αναφέρεται στο άρθρο 6 του εν λόγω κανονισμού.

(11) Η παραγωγή ισογλυκόζης είναι συνεχής καθ' όλη τη διάρκεια του έτους και το προϊόν παρέχει πολύ μικρά περιθώρια αποθήκευσης. Τα χαρακτηριστικά αυτά υποχρεώνουν να προβλεφθεί ότι η απόφαση μεταφοράς μπορεί να ληφθεί εκ των υστέρων από τις επιχειρήσεις παραγωγής ισογλυκόζης.

(12) Για λόγους ελέγχου των ποσοτήτων και των προορισμών, πρέπει να προβλεφθεί ότι η ζάχαρη που χρησιμοποιείται στο πλαίσιο του ειδικού καθεστώτος εφοδιασμού των ιδιαίτερα απομακρυσμένων περιφερειών αποτελεί αντικείμενο απευθείας πώλησης από τον παρασκευαστή στην επιχείρηση των ιδιαίτερα απομακρυσμένων περιφερειών, σύμφωνα με τις λεπτομέρειες που προβλέπονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 793/2006 της Επιτροπής, της 12ης Απριλίου 2006, για τη θέσπιση ορισμένων λεπτομερειών εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 247/2006 του Συμβουλίου περί καθορισμού ειδικών μέτρων για τη γεωργία στις εξόχως απόκεντρες περιοχές της Ένωσης [1]. Η ορθή εφαρμογή των δύο καθεστώτων προϋποθέτει στενή συνεργασία μεταξύ των αρχών του κράτους μέλους παραγωγής της ζάχαρης, που είναι αρμόδιες για τη διαχείριση της πλεονασματικής ζάχαρης, και των αρχών των ιδιαίτερα απομακρυσμένων περιφερειών, που είναι αρμόδιες για τη διαχείριση του ειδικού καθεστώτος εφοδιασμού.

(13) Η εξαγωγή πρέπει να πραγματοποιείται υπό την κάλυψη πιστοποιητικών εξαγωγής χωρίς επιστροφή, τα οποία εκδίδονται σύμφωνα με το άρθρο 23 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 318/2006 και, όσον αφορά τη ζάχαρη, στο πλαίσιο ποσοστώσεων που ανοίγονται από την Επιτροπή, λαμβανομένων υπόψη των δεσμεύσεων που έχει αναλάβει η Κοινότητα στο πλαίσιο του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου. Για διοικητικούς λόγους, πρέπει να χρησιμοποιούνται προς απόδειξη της εξαγωγής τα έγγραφα που προβλέπονται για την εξαγωγή από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1291/2000 της Επιτροπής, της 9ης Ιουνίου 2000, για τις κοινές λεπτομέρειες εφαρμογής του καθεστώτος των πιστοποιητικών εισαγωγής, εξαγωγής και προκαθορισμού για τα γεωργικά προϊόντα [2]. Τα κράτη μέλη οφείλουν να προβαίνουν σε φυσικούς ελέγχους σύμφωνα με τους κανόνες που προβλέπονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2090/2002 της Επιτροπής, της 26ης Νοεμβρίου 2002, για τις λεπτομέρειες εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 386/90 του Συμβουλίου όσον αφορά το φυσικό έλεγχο κατά την εξαγωγή γεωργικών προϊόντων που τυγχάνουν επιστροφής [3].

(14) Για λόγους διαφάνειας και νομικής σαφήνειας, πρέπει να καταργηθούν, με ισχύ από την 1η Ιουλίου 2006, ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2670/81 της Επιτροπής, της 14ης Σεπτεμβρίου 1981, περί θεσπίσεως των λεπτομερειών εφαρμογής για την εκτός ποσοστώσεως παραγωγή στον τομέα της ζάχαρης [4] ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 65/82 της Επιτροπής, της 13ης Ιανουαρίου 1982, για τη θέσπιση των λεπτομερειών εφαρμογής για τη μεταφορά ζάχαρης στην επόμενη περίοδο εμπορίας [5] και ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1265/2001 της Επιτροπής, της 27ης Ιουνίου 2001, για τη θέσπιση των λεπτομερειών εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/2001 του Συμβουλίου σχετικά με την επιστροφή στην παραγωγή για ορισμένα προϊόντα του τομέα της ζάχαρης τα οποία χρησιμοποιούνται στη χημική βιομηχανία [6].

(15) Τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της διαχειριστικής επιτροπής ζάχαρης,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I

ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΚΑΙ ΟΡΙΣΜΟΙ

Άρθρο 1

Πεδίο εφαρμογής

Ο παρών κανονισμός καθορίζει τους όρους χρησιμοποίησης ή μεταφοράς των ποσοτήτων ζάχαρης, ισογλυκόζης και σιροπιού ινουλίνης που παράγονται εκτός ποσόστωσης, καθώς και τους κανόνες που αφορούν την εισφορά επί του πλεονάσματος (επιπλέον ποσό), σύμφωνα με το κεφάλαιο 3 του τίτλου II του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 318/2006.

[1] ΕΕ L 145 της 31.5.2006, σ. 1. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 852/2006 (ΕΕ L 158 της 10.6.2006, σ. 9).

[2] ΕΕ L 152 της 24.6.2000, σ. 1. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 410/2006 (ΕΕ L 71 της 10.3.2006, σ. 7).

[3] ΕΕ L 322 της 27.11.2002, σ. 4. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1454/2004 (ΕΕ L 269 της 17.8.2004, σ. 9).

[4] ΕΕ L 262 της 16.9.1981, σ. 14. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 95/2002 (ΕΕ L 17 της 19.1.2002, σ. 37).

[5] ΕΕ L 9 της 14.1.1982, σ. 14. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2223/2000 (ΕΕ L 253 της 7.10.2000, σ. 15).

[6] ΕΕ L 178 της 30.6.2001, σ. 63. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 493/2006 (ΕΕ L 89 της 28.3.2006, σ. 11).

Άρθρο 2

Ορισμοί

Για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, νοούνται ως:

α) «πρώτη ύλη»: η ζάχαρη, η ισογλυκόζη ή το σιρόπι ινουλίνης·

β) «βιομηχανική πρώτη ύλη»: η βιομηχανική ζάχαρη, η βιομηχανική ισογλυκόζη ή το βιομηχανικό σιρόπι ινουλίνης κατά την έννοια του άρθρου 2 σημεία 6 και 7 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 318/2006·

γ) «παρασκευαστής»: μια επιχείρηση παραγωγής πρώτης ύλης, η οποία έχει λάβει έγκριση σύμφωνα με το άρθρο 17 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 318/2006·

δ) «μεταποιητής»: μια επιχείρηση μεταποίησης της πρώτης ύλης σε ένα ή περισσότερα από τα προϊόντα που αναφέρονται στο παράρτημα, η οποία έχει λάβει έγκριση σύμφωνα με το άρθρο 5 του παρόντος κανονισμού.

Οι ποσότητες πρώτων υλών και βιομηχανικών πρώτων υλών εκφράζονται σε τόνους ισοδυνάμου λευκής ζάχαρης ή σε τόνους ξηράς ουσίας, εάν πρόκειται για ισογλυκόζη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

ΕΙΣΦΟΡΑ

Άρθρο 3

Ποσό

1. Η εισφορά που προβλέπεται στο άρθρο 15 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 318/2006 καθορίζεται σε 500 ευρώ ανά τόνο.

2. Πριν από την 1η Μαΐου που έπεται της περιόδου εμπορίας στη διάρκεια της οποίας παρήχθη το πλεόνασμα, το κράτος μέλος ανακοινώνει στους παρασκευαστές τη συνολική εισφορά που πρέπει να καταβληθεί. Η εισφορά αυτή καταβάλλεται από τους εν λόγω παρασκευαστές πριν από την 1η Ιουνίου του ίδιου έτους.

3. Η ποσότητα για την οποία έχει καταβληθεί η εισφορά θεωρείται ότι έχει διατεθεί στην κοινοτική αγορά.

Άρθρο 4

Πλεόνασμα υποκείμενο σε εισφορά

1. Η εισφορά εισπράττεται από τον παρασκευαστή επί του πλεονάσματος που έχει παραχθεί καθ' υπέρβαση της οικείας ποσόστωσης παραγωγής για δεδομένη περίοδο εμπορίας.

Ωστόσο, δεν εισπράττεται εισφορά για τις ποσότητες που αναφέρονται στην παράγραφο 1, οι οποίες:

α) έχουν παραδοθεί σε μεταποιητή πριν από τις 30 Νοεμβρίου της επόμενης περιόδου εμπορίας, για να χρησιμοποιηθούν στην παρασκευή των προϊόντων που αναφέρονται στο παράρτημα·

β) έχουν μεταφερθεί σύμφωνα με το άρθρο 14 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 318/2006 και, στην περίπτωση της ζάχαρης, έχουν αποθεματοποιηθεί από τον παρασκευαστή μέχρι την τελευταία ημέρα της σχετικής περιόδου εμπορίας·

γ) έχουν παραδοθεί πριν από τις 31 Δεκεμβρίου της επόμενης περιόδου εμπορίας, στο πλαίσιο του ειδικού καθεστώτος εφοδιασμού των ιδιαίτερα απομακρυσμένων περιφερειών που προβλέπεται στον τίτλο II του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 247/2006·

δ) έχουν εξαχθεί πριν από τις 31 Δεκεμβρίου της επόμενης περιόδου εμπορίας υπό την κάλυψη πιστοποιητικού εξαγωγής·

ε) έχουν καταστραφεί ή υποστεί ανεπανόρθωτη ζημία, υπό περιστάσεις που αναγνωρίζονται από τον αρμόδιο οργανισμό του οικείου κράτους μέλους.

2. Κάθε παρασκευαστής ζάχαρης γνωστοποιεί στον αρμόδιο οργανισμό του κράτους μέλους που του έχει χορηγήσει έγκριση, πριν από την 1η Φεβρουαρίου της σχετικής περιόδου εμπορίας, την ποσότητα ζάχαρης που έχει παραχθεί καθ' υπέρβαση της οικείας ποσόστωσης παραγωγής.

Κάθε παρασκευαστής ζάχαρης επίσης γνωστοποιεί, ενδεχομένως, πριν από το τέλος κάθε επόμενου μήνα, τις αναπροσαρμογές της ανωτέρω παραγωγής που επήλθαν στη διάρκεια του προηγούμενου μήνα της εν λόγω περιόδου.

3. Τα κράτη μέλη προσδιορίζουν και γνωστοποιούν στην Επιτροπή, το αργότερο στις 30 Ιουνίου, τις ποσότητες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 δεύτερο εδάφιο, το σύνολο των πλεονασματικών ποσοτήτων και τις εισφορές που έχουν εισπραχθεί για την προηγούμενη περίοδο εμπορίας.

4. Εάν, λόγω ανωτέρας βίας, οι εργασίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 στοιχεία α), γ) και δ) δεν μπορούν να πραγματοποιηθούν εμπρόθεσμα, ο αρμόδιος οργανισμός του κράτους μέλους, στο έδαφος του οποίου έχει παραχθεί η πλεονασματική ζάχαρη, ισογλυκόζη ή σιρόπι ινουλίνης, λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα σε συνάρτηση με τις περιστάσεις που επικαλείται ο ενδιαφερόμενος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΧΡΗΣΗ

Άρθρο 5

Εγκρίσεις

1. Οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών χορηγούν την έγκριση, κατόπιν αιτήσεώς τους, στις επιχειρήσεις οι οποίες διαθέτουν ικανότητα χρησιμοποίησης της βιομηχανικής πρώτης ύλης για την παρασκευή ενός από τα προϊόντα που αναφέρονται στο παράρτημα και οι οποίες αναλαμβάνουν την υποχρέωση ιδίως:

α) να τηρούν τα βιβλία σύμφωνα με το άρθρο 11·

β) να παρέχουν, κατόπιν αιτήσεως των εν λόγω αρχών, κάθε πληροφορία ή δικαιολογητικό έγγραφο χρήσιμο για τη διαχείριση και τον έλεγχο της καταγωγής και της χρησιμοποίησης των σχετικών πρώτων υλών·

γ) να επιτρέπουν στις εν λόγω αρχές τη διενέργεια των ενδεδειγμένων διοικητικών και φυσικών ελέγχων.

2. Η αίτηση έγκρισης αναφέρει την παραγωγική ικανότητα και τους τεχνικούς συντελεστές μεταποίησης της πρώτης ύλης και περιλαμβάνει ακριβή περιγραφή του προς παρασκευή προϊόντος. Τα στοιχεία αναλύονται ανά βιομηχανική μονάδα.

Οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για να εξακριβώσουν το εύλογο των τεχνικών συντελεστών μεταποίησης των πρώτων υλών.

Οι συντελεστές καθορίζονται βάσει δοκιμών που πραγματοποιούνται στην επιχείρηση του μεταποιητή. Ελλείψει εκτίμησης των ειδικών για την επιχείρηση συντελεστών, η επαλήθευση στηρίζεται στους συντελεστές που καθορίζονται στην κοινοτική νομοθεσία ή, εάν δεν υπάρχουν, στους συντελεστές που γίνονται γενικά δεκτοί από το σχετικό μεταποιητικό κλάδο.

3. Η έγκριση χορηγείται για την παρασκευή ενός ή περισσότερων συγκεκριμένων προϊόντων. Ανακαλείται, εάν διαπιστωθεί ότι δεν πληρούται πλέον ένας από τους όρους της παραγράφου 1. Η ανάκληση μπορεί να πραγματοποιηθεί στη διάρκεια της περιόδου. Δεν έχει αναδρομική ισχύ.

Άρθρο 6

Σύμβαση παράδοσης

1. Οι βιομηχανικές πρώτες ύλες αποτελούν αντικείμενο της σύμβασης παράδοσης που αναφέρεται στο άρθρο 13 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 318/2006 μεταξύ παρασκευαστή και μεταποιητή, ο οποίος εγγυάται τη χρησιμοποίησή τους εντός της Κοινότητας για την παρασκευή των προϊόντων που αναφέρονται στο παράρτημα του παρόντος κανονισμού.

2. Η σύμβαση παράδοσης βιομηχανικών πρώτων υλών αναφέρει τουλάχιστον τα ακόλουθα στοιχεία:

α) ονόματα, διευθύνσεις και αριθμούς έγκρισης των συμβαλλομένων μερών·

β) διάρκεια της σύμβασης και ποσότητες καθεμίας από τις πρώτες ύλες που πρόκειται να παραδοθούν ανά περίοδο παράδοσης·

γ) τιμές, ποιότητες και όλους τους όρους που εφαρμόζονται στην παράδοση των πρώτων υλών·

δ) δέσμευση του παρασκευαστή να παραδώσει πρώτη ύλη που προέρχεται από την εκτός ποσόστωσης παραγωγή του και δέσμευση του μεταποιητή να χρησιμοποιήσει τις παραδιδόμενες ποσότητες αποκλειστικά για την παραγωγή ενός ή περισσότερων από τα προϊόντα που καλύπτονται από την έγκριση που έχει λάβει.

3. Εάν ο παρασκευαστής και ο μεταποιητής ανήκουν στην ίδια επιχείρηση, η επιχείρηση συντάσσει τυπική σύμβαση παράδοσης, η οποία περιέχει όλα τα στοιχεία που αναφέρονται στην παράγραφο 2 πλην των τιμών.

4. Ο παρασκευαστής κοινοποιεί στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους που του έχει χορηγήσει έγκριση και στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους που έχει χορηγήσει έγκριση στον συγκεκριμένο μεταποιητή αντίγραφο κάθε σύμβασης, πριν από την πρώτη παράδοση βάσει της σύμβασης αυτής. Στο αντίγραφο επιτρέπεται να μην αναγράφεται η τιμή που αναφέρεται στην παράγραφο 2 στοιχείο γ).

Άρθρο 7

Ισοδυναμία

1. Από την έναρξη κάθε περιόδου εμπορίας και έως ότου η παραγωγή του καλύψει την ποσόστωσή του, ο παρασκευαστής μπορεί, στο πλαίσιο των συμβάσεων παράδοσης που αναφέρονται στο άρθρο 6, να αντικαθιστά τη βιομηχανική πρώτη ύλη με πρώτη ύλη που έχει παραγάγει βάσει ποσόστωσης.

2. Με αίτηση του ενδιαφερομένου παρασκευαστή, η παραγόμενη βάσει ποσόστωσης πρώτη ύλη, η οποία παραδίδεται σύμφωνα με την παράγραφο 1, καταλογίζεται ως βιομηχανική πρώτη ύλη, η οποία παραδίδεται σε μεταποιητή, όπως προβλέπεται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο στοιχείο α), για την ίδια περίοδο εμπορίας.

3. Οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών μπορούν να δεχθούν, κατόπιν αιτήσεως των ενδιαφερομένων, να παραδοθεί αντί βιομηχανικής ζάχαρης μια ποσότητα ζάχαρης που έχει παραχθεί εντός της Κοινότητας από άλλον παρασκευαστή. Στην περίπτωση αυτή, η παραδιδόμενη ζάχαρη καταλογίζεται ως βιομηχανική πρώτη ύλη, η οποία παραδίδεται σε μεταποιητή, όπως προβλέπεται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο στοιχείο α), για την ίδια περίοδο εμπορίας.

Οι αρμόδιες αρχές των ενδιαφερομένων κρατών μελών μεριμνούν για το συντονισμό των ελέγχων και την παρακολούθηση των εργασιών αυτών.

Άρθρο 8

Παράδοση των πρώτων υλών

Βάσει των δελτίων παράδοσης που αναφέρονται στο άρθρο 9 παράγραφος 1, ο παρασκευαστής ανακοινώνει κάθε μήνα στην αρμόδια αρχή του κράτους μέλους που του έχει χορηγήσει έγκριση, τις ποσότητες πρώτων υλών που παραδόθηκαν τον προηγούμενο μήνα βάσει καθεμίας από τις συμβάσεις παράδοσης, δηλώνοντας ενδεχομένως τις ποσότητες που παραδόθηκαν σύμφωνα με το άρθρο 7 παράγραφος 1 ή 3.

Οι ποσότητες που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο θεωρείται ότι έχουν παραδοθεί σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο στοιχείο α).

Άρθρο 9

Υποχρεώσεις του μεταποιητή

1. Ταυτόχρονα με κάθε παράδοση, ο μεταποιητής παραδίδει στον ενδιαφερόμενο παρασκευαστή δελτίο παράδοσης βιομηχανικών πρώτων υλών βάσει της σύμβασης παράδοσης που αναφέρεται στο άρθρο 6, με το οποίο βεβαιώνονται οι παραδοθείσες ποσότητες.

2. Πριν από το τέλος του πέμπτου μήνα που έπεται κάθε παράδοσης, ο μεταποιητής προσκομίζει ικανοποιητική για τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους απόδειξη χρησιμοποίησης των βιομηχανικών πρώτων υλών για την παρασκευή των προϊόντων σύμφωνα με την έγκριση που αναφέρεται στο άρθρο 5 και με τη σύμβαση παράδοσης που αναφέρεται στο άρθρο 6. Η απόδειξη περιλαμβάνει ιδίως την αυτόματη εγγραφή στα βιβλία των ποσοτήτων των σχετικών προϊόντων, στη διάρκεια ή με το πέρας της διαδικασίας παρασκευής.

3. Εάν ο μεταποιητής δεν προσκομίσει την απόδειξη σύμφωνα με την παράγραφο 2, καταβάλλει ποσό πέντε ευρώ ανά τόνο της συγκεκριμένης παράδοσης και ανά ημέρα καθυστέρησης μετά το τέλος του πέμπτου μήνα που έπεται της παράδοσης.

4. Εάν ο μεταποιητής δεν προσκομίσει την απόδειξη που αναφέρεται στην παράγραφο 2 πριν από το τέλος του έβδομου μήνα που έπεται κάθε παράδοσης, η σχετική ποσότητα θεωρείται δηλωθείσα καθ' υπέρβαση της πραγματικής ποσότητας, για τους σκοπούς της εφαρμογής του άρθρου 13. Η έγκριση του μεταποιητή ανακαλείται για διάστημα μεταξύ τριών και έξι μηνών, ανάλογα με τη σοβαρότητα της περίπτωσης.

Άρθρο 10

Ανακοινώσεις των κρατών μελών

Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή:

α) το αργότερο στο τέλος του δεύτερου μήνα που έπεται του σχετικού μήνα, την ποσότητα βιομηχανικής πρώτης ύλης που έχει παραδοθεί·

β) το αργότερο στο τέλος Νοεμβρίου για την προηγούμενη περίοδο εμπορίας:

— την ποσότητα βιομηχανικής πρώτης ύλης που έχει παραδοθεί, με ανάλυση σε λευκή ζάχαρη, ακατέργαστη ζάχαρη, σιρόπι ζάχαρης και ισογλυκόζη,

— την ποσότητα βιομηχανικής πρώτης ύλης που έχει χρησιμοποιηθεί, με ανάλυση, αφενός σε λευκή ζάχαρη, ακατέργαστη ζάχαρη, σιρόπι ζάχαρης και ισογλυκόζη, και αφετέρου στα προϊόντα που αναφέρονται στο παράρτημα,

— τις ποσότητες που έχουν παραδοθεί κατ' εφαρμογή του άρθρου 7 παράγραφος 3.

Άρθρο 11

Βιβλία του μεταποιητή

Η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καθορίζει τα βιβλία, τα οποία υποχρεούται να τηρεί ο μεταποιητής, καθώς και την περιοδικότητα των εγγραφών, η οποία πρέπει να είναι τουλάχιστον μηνιαία.

Τα βιβλία αυτά, τα οποία φυλάσσονται από τον μεταποιητή τουλάχιστον επί τρία έτη μετά τη λήξη του τρέχοντος έτους, περιλαμβάνουν τουλάχιστον τα ακόλουθα στοιχεία:

α) τις ποσότητες των διαφόρων πρώτων υλών που έχουν αγοραστεί με σκοπό τη μεταποίηση·

β) τις ποσότητες πρώτων υλών που έχουν μεταποιηθεί, καθώς και τις ποσότητες και τα είδη τελικών προϊόντων, παραπροϊόντων και υποπροϊόντων που έχουν ληφθεί από αυτές·

γ) τις απώλειες κατά τη μεταποίηση·

δ) τις ποσότητες που έχουν καταστραφεί, καθώς και την αιτιολογία της καταστροφής τους·

ε) τις ποσότητες και τα είδη προϊόντων που έχουν πωληθεί ή παραχωρηθεί από τον μεταποιητή.

Άρθρο 12

Έλεγχοι των μεταποιητών

1. Στη διάρκεια κάθε περιόδου εμπορίας, οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών προβαίνουν σε ελέγχους του 50 % τουλάχιστον των εγκεκριμένων μεταποιητών, οι οποίοι επιλέγονται με βάση ανάλυση κινδύνου.

2. Οι έλεγχοι περιλαμβάνουν ανάλυση της διεργασίας μεταποίησης, εξέταση των εμπορικών εγγράφων και φυσική επαλήθευση των αποθεμάτων, για να εξακριβώνεται η συμφωνία μεταξύ των παραδόσεων πρώτων υλών, αφενός, και των λαμβανομένων τελικών προϊόντων, παραπροϊόντων και υποπροϊόντων, αφετέρου.

Οι έλεγχοι αποσκοπούν στην επαλήθευση της ακρίβειας των οργάνων μέτρησης και των εργαστηριακών αναλύσεων που χρησιμοποιούνται για τις παραδόσεις πρώτων υλών και την είσοδό τους στην παραγωγή, τα λαμβανόμενα προϊόντα και τις κινήσεις των αποθεμάτων.

Στις περιπτώσεις που προβλέπεται από τις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών ότι ορισμένα στοιχεία του ελέγχου μπορούν να εκτελεστούν βάσει δείγματος, το δείγμα αυτό πρέπει να εξασφαλίζει αξιόπιστο και αντιπροσωπευτικό επίπεδο ελέγχου.

3. Για κάθε έλεγχο συντάσσεται έκθεση, υπογεγραμμένη από τον ελεγκτή, η οποία αποδίδει με ακρίβεια τα διάφορα στοιχεία του ελέγχου. Η έκθεση αναφέρει ιδίως:

α) την ημερομηνία του ελέγχου και τα άτομα που ήσαν παρόντα·

β) την περίοδο που ελέγχθηκε και τις σχετικές ποσότητες·

γ) τις ελεγκτικές τεχνικές που χρησιμοποιήθηκαν, συμπεριλαμβανομένης, κατά περίπτωση, αναφοράς στις μεθόδους δειγματοληψίας·

δ) τα αποτελέσματα του ελέγχου και τις συστάσεις που έγιναν·

ε) αξιολόγηση της σοβαρότητας, της έκτασης, του βαθμού συνέχειας και της διάρκειας των ελλείψεων και ασυμφωνιών που ενδεχομένως διαπιστώθηκαν, καθώς και όλων των άλλων στοιχείων που πρέπει να ληφθούν υπόψη για την επιβολή μιας κύρωσης.

Κάθε έκθεση ελέγχου αρχειοθετείται και φυλάσσεται τουλάχιστον για την τριετία που ακολουθεί το έτος ελέγχου, με τρόπο που να μπορεί εύκολα να αξιοποιηθεί από τις ελεγκτικές υπηρεσίες της Επιτροπής.

Άρθρο 13

Κυρώσεις

1. Σε περίπτωση που διαπιστώνεται ασυμφωνία μεταξύ του φυσικού αποθέματος, του αποθέματος που έχει εγγραφεί στο βιβλίο και των παραδόσεων πρώτων υλών ή σε περίπτωση απουσίας δικαιολογητικών εγγράφων για τη διαπίστωση της συμφωνίας των στοιχείων αυτών, η έγκριση του μεταποιητή ανακαλείται για ένα διάστημα, το οποίο καθορίζεται από τα κράτη μέλη και δεν μπορεί να είναι κατώτερο των τριών μηνών από την ημερομηνία της διαπίστωσης. Κατά το διάστημα ανάκλησης της έγκρισης, ο μεταποιητής δεν μπορεί να παραλάβει βιομηχανική πρώτη ύλη, αλλά μπορεί να χρησιμοποιήσει τη βιομηχανική πρώτη ύλη που είχε παραδοθεί προηγουμένως.

Σε περίπτωση δήλωσης μεγαλύτερης από την πραγματική ποσότητα πρώτων υλών που έχουν χρησιμοποιηθεί, ο μεταποιητής υποχρεούται να πληρώσει πρόστιμο 500 ευρώ ανά τόνο που δηλώθηκε πέραν της πραγματικής ποσότητας.

2. Η έγκριση δεν ανακαλείται κατά την παράγραφο 1, εάν η ασυμφωνία μεταξύ του φυσικού αποθέματος και του αποθέματος που έχει εγγραφεί στα βιβλία αποθήκης απορρέει από ανωτέρα βία ή εάν είναι μικρότερη από 5 % κατά βάρος της ποσότητας πρώτων υλών που ελέγχθηκαν ή προκύπτει από παραλείψεις ή απλά διοικητικά σφάλματα, υπό τον όρο ότι λαμβάνονται διορθωτικά μέτρα για να αποφευχθεί η επανάληψη των ελλείψεων αυτών στο μέλλον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ΜΕΤΑΦΟΡΑ

Άρθρο 14

Μεταφερόμενες ποσότητες

Ο παρασκευαστής μπορεί, δυνάμει του άρθρου 14 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 318/2006, να μεταφέρει στην επόμενη περίοδο εμπορίας ποσότητα πρώτης ύλης κατώτερη ή ίση με το πλεόνασμα, σε σχέση με τη χορηγηθείσα ποσόστωση, της παραγωγής για την τρέχουσα περίοδο, συμπεριλαμβανομένων των ποσοτήτων που είχαν προηγουμένως μεταφερθεί στην περίοδο αυτή σύμφωνα με το ως άνω άρθρο ή είχαν αποσυρθεί από την αγορά σύμφωνα με το άρθρο 19 του εν λόγω κανονισμού.

Άρθρο 15

Μεταφορά ζάχαρης

1. Οι όροι μεταφοράς ζάχαρης δυνάμει του άρθρου 14 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 318/2006 καθορίζονται με διεπαγγελματική συμφωνία που αναφέρεται στο άρθρο 6 του εν λόγω κανονισμού και αφορούν ιδίως την ποσότητα τεύτλων που αντιστοιχεί στην προς μεταφορά ποσότητα ζάχαρης και την κατανομή της ποσότητας αυτής μεταξύ των τευτλοπαραγωγών.

2. Για τα τεύτλα που αντιστοιχούν στη μεταφερόμενη ποσότητα ζάχαρης, η ενδιαφερόμενη επιχείρηση καταβάλλει τιμή ίση τουλάχιστον με την ελάχιστη τιμή, υπό τους όρους που ισχύουν για τα τεύτλα που παραδίδονται καταλογιζόμενα στη βάσει ποσόστωσης παραγωγή της περιόδου εμπορίας προς την οποία μεταφέρεται η ζάχαρη.

Άρθρο 16

Μεταφορά ισογλυκόζης

Ο παρασκευαστής ισογλυκόζης, ο οποίος αποφασίζει να προβεί σε μεταφορά στο πλαίσιο μιας περιόδου εμπορίας, ανακοινώνει την απόφασή του στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους που του έχει χορηγήσει έγκριση, πριν από τις 31 Οκτωβρίου της επόμενης περιόδου εμπορίας.

Άρθρο 17

Ανακοινώσεις των κρατών μελών

Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή:

α) το αργότερο την 1η Μαΐου, τις ποσότητες ζάχαρης από ζαχαρότευτλα και σιροπιού ινουλίνης της τρέχουσας περιόδου εμπορίας, οι οποίες πρόκειται να μεταφερθούν στην επόμενη περίοδο·

β) το αργότερο στις 15 Ιουλίου, τις ποσότητες ζάχαρης από ζαχαροκάλαμο της τρέχουσας περιόδου εμπορίας, οι οποίες πρόκειται να μεταφερθούν στην επόμενη περίοδο·

γ) το αργότερο στις 15 Νοεμβρίου, τις ποσότητες ισογλυκόζης που έχουν μεταφερθεί από την προηγούμενη περίοδο εμπορίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

ΕΙΔΙΚΟ ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΕΦΟΔΙΑΣΜΟΥ ΚΑΙ ΕΞΑΓΩΓΕΣ

Άρθρο 18

Ιδιαίτερα απομακρυσμένες περιφέρειες

1. Οι πλεονασματικές πρώτες ύλες που χρησιμοποιούνται για τους σκοπούς του ειδικού καθεστώτος εφοδιασμού των ιδιαίτερα απομακρυσμένων περιφερειών, σύμφωνα με το άρθρο 12 στοιχείο γ) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 318/2006 και εντός των ποσοτικών ορίων, τα οποία καθορίζονται από τα προγράμματα που αναφέρονται στο άρθρο 24 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 247/2006, αποτελούν αντικείμενο σύμβασης απευθείας πώλησης μεταξύ του παρασκευαστή που τις έχει παραγάγει και ενός επιχειρηματία εγγεγραμμένου σε ένα από τα μητρώα που αναφέρονται στο άρθρο 9 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 793/2006.

2. Η σύμβαση που αναφέρεται στην παράγραφο 1 προβλέπει ιδίως τη διαβίβαση μεταξύ των μερών:

α) δήλωσης του παρασκευαστή, με την οποία βεβαιώνεται η ποσότητα πλεονασματικών πρώτων υλών που παραδόθηκε βάσει της σύμβασης·

β) δήλωσης του επιχειρηματία, με την οποία βεβαιώνεται η παράδοση της εν λόγω ποσότητας στο πλαίσιο του ειδικού καθεστώτος εφοδιασμού.

Για τις πλεονασματικές πρώτες ύλες, η αίτηση για την έκδοση πιστοποιητικού ενίσχυσης που αναφέρεται στο άρθρο 7 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 793/2006 συνοδεύεται από τη βεβαίωση του παρασκευαστή που αναφέρεται στην παράγραφο 2 στοιχείο α) του παρόντος άρθρου. Το πιστοποιητικό ενίσχυσης αναγράφει στη θέση 20 την ένδειξη «ζάχαρη Γ: ουδεμία ενίσχυση» η οποία αναφέρεται στο παράρτημα Ι μέρος ΣΤ του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 793/2006.

Οι αρμόδιες αρχές που έχουν εκδώσει το πιστοποιητικό ενίσχυσης διαβιβάζουν αντίγραφο του πιστοποιητικού στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους, στο οποίο έχει λάβει έγκριση ο παρασκευαστής.

Οι ποσότητες πρώτων υλών, για τις οποίες ο παρασκευαστής προσκομίζει τη δήλωση που αναφέρεται στην παράγραφο 2 στοιχείο β) και για τις οποίες το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος διαθέτει αντίγραφα των πιστοποιητικών ενίσχυσης, θεωρείται ότι έχουν παραδοθεί στο πλαίσιο του ειδικού καθεστώτος εφοδιασμού, όπως προβλέπεται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο στοιχείο γ).

Άρθρο 19

Εξαγωγές

1. Τα πιστοποιητικά εξαγωγής που αναφέρονται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο στοιχείο δ), εκδίδονται στο πλαίσιο ποσοτικών ορίων εξαγωγής χωρίς επιστροφές, τα οποία καθορίζονται από την Επιτροπή με τη διαδικασία του άρθρου 39 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 318/2006.

2. Οι πλεονασματικές ποσότητες θεωρείται ότι εξάγονται όπως προβλέπεται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο στοιχείο δ), εφόσον:

α) το προϊόν έχει εξαχθεί χωρίς επιστροφή ως λευκή ζάχαρη, ισογλυκόζη χωρίς περαιτέρω μεταποίηση ή σιρόπι ινουλίνης χωρίς περαιτέρω μεταποίηση·

β) η σχετική διασάφηση εξαγωγής έχει γίνει δεκτή από το κράτος μέλος εξαγωγής πριν από την 1η Ιανουαρίου που έπεται της λήξης της περιόδου εμπορίας, κατά τη διάρκεια της οποίας παρήχθη η πλεονασματική πρώτη ύλη·

γ) ο παρασκευαστής έχει προσκομίσει στον αρμόδιο οργανισμό του κράτους μέλους, πριν από την 1η Απριλίου που έπεται της περιόδου εμπορίας, κατά τη διάρκεια της οποίας παρήχθη το πλεόνασμα:

i) το πιστοποιητικό εξαγωγής που του έχει χορηγηθεί σύμφωνα με το άρθρο 23 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 318/2006·

ii) τα έγγραφα που αναφέρονται στα άρθρα 32 και 33 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1291/2000, τα οποία είναι απαραίτητα για την αποδέσμευση της εγγύησης·

iii) δήλωση, με την οποία βεβαιώνεται ότι οι εξαχθείσες ποσότητες καταλογίζονται στις πλεονασματικές ποσότητες που αναφέρονται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο στοιχείο δ) του παρόντος κανονισμού.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI

ΓΕΝΙΚΕΣ ΚΑΙ ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 20

Συναλλαγματική ισοτιμία

Στα κράτη μέλη που δεν έχουν υιοθετήσει το ευρώ, η συναλλαγματική ισοτιμία που πρέπει να χρησιμοποιείται είναι η ισοτιμία που ισχύει:

α) όσον αφορά την εισφορά που αναφέρεται στο άρθρο 3, την πρώτη ημέρα της περιόδου εμπορίας κατά την οποία παρήχθη το πλεόνασμα·

β) όσον αφορά τα πληρωτέα ποσά που αναφέρονται στο άρθρο 9 παράγραφος 3 και στο άρθρο 13 παράγραφος 1, την πρώτη ημέρα του μήνα κατά τον οποίο καθίστανται απαιτητά.

Άρθρο 21

Έλεγχοι και εθνικά μέτρα εφαρμογής

1. Το κράτος μέλος διενεργεί φυσικούς ελέγχους που αφορούν τουλάχιστον το 5 %:

α) των μεταφερόμενων ποσοτήτων ζάχαρης που αναφέρονται στο άρθρο 14·

β) των ποσοτήτων πρώτων υλών που παραδίδονται στο πλαίσιο του ειδικού καθεστώτος εφοδιασμού των ιδιαίτερα απομακρυσμένων περιφερειών που αναφέρεται στο άρθρο 18·

γ) των διασαφήσεων εξαγωγής που αναφέρονται στο άρθρο 19, σύμφωνα με τις λεπτομέρειες που προβλέπονται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2090/2002.

2. Το κράτος μέλος διαβιβάζει στην Επιτροπή, το αργότερο στις 30 Μαρτίου που έπεται της αντίστοιχης περιόδου εμπορίας, ετήσια έκθεση σχετικά με τους ελέγχους που έχουν διενεργηθεί, ιδίως εκείνους που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου και στο άρθρο 12, διευκρινίζοντας για κάθε έλεγχο τις σημαντικές και μη σημαντικές ελλείψεις που διαπιστώθηκαν, καθώς και τη συνέχεια που δόθηκε και τις κυρώσεις που επιβλήθηκαν.

3. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν κάθε αναγκαίο μέτρο για την ορθή εφαρμογή του παρόντος κανονισμού και μπορούν να επιβάλουν τις ενδεδειγμένες εθνικές κυρώσεις κατά των επιχειρηματιών που συμμετέχουν στη διαδικασία.

4. Τα κράτη μέλη παρέχουν αμοιβαία συνδρομή, για να εξασφαλίσουν την αποτελεσματικότητα των ελέγχων και να καταστήσουν δυνατή την επαλήθευση της γνησιότητας των εγγράφων που προσκομίζονται και της ακρίβειας των στοιχείων που ανταλλάσσονται.

Άρθρο 22

Καταργούμενες διατάξεις

Οι κανονισμοί (ΕΟΚ) αριθ. 65/82, (ΕΟΚ) αριθ. 2670/81 και (ΕΚ) αριθ. 1265/2001 καταργούνται με ισχύ από την 1η Ιουλίου 2006.

Εντούτοις, οι κανονισμοί (ΕΟΚ) αριθ. 2670/81 και (ΕΚ) αριθ. 1265/2001 εξακολουθούν να εφαρμόζονται για την παραγωγή της περιόδου εμπορίας 2005/06.

Άρθρο 23

Έναρξη ισχύος

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την ημέρα της δημοσίευσής του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Εφαρμόζεται από την 1η Ιουλίου 2006.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 29 Ιουνίου 2006.

Για την Επιτροπή
Mariann FISCHER BOEL
Μέλος της Επιτροπής

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Κωδικός ΣΟ	Περιγραφή εμπορευμάτων
1302 32	– – Βλεννώδη και πηκτικά από χαρούπια, από χαρουπόσπορο ή από σπέρματα guarée, έστω και τροποποιημένα:
1302 39 00	– – Άλλα
ex 1702 60 95	– – Σιρόπι για επάλειψη και σιρόπι για την παραγωγή «rinse appelstroop»
2102 10	– Ζύμες ενεργές
ex 2102 20	– – Ζύμες αδρανείς
2207 10 00	– Αιθυλική αλκοόλη μη μετουσιωμένη, με κατ' όγκο αλκοολικό τίτλο 80 % vol ή περισσότερο (βιοαιθανόλη)
ex 2207 20 00	– Αιθυλική αλκοόλη μετουσιωμένη οποιουδήποτε τίτλου (βιοαιθανόλη)
ex 2208 40	– Ρούμι
ex 2309 90	– Προϊόντα περιεκτικότητας επί ξηράς ουσίας τουλάχιστον 60 % σε λυσίνη
29	Οργανικά χημικά προϊόντα, με εξαίρεση τα προϊόντα των διακρίσεων 2905 43 00 και 2905 44
3002 90 50	– – Καλλιέργειες μικροοργανισμών
3003	Φάρμακα (με εξαίρεση τα προϊόντα των κλάσεων 3002, 3005 ή 3006) που αποτελούνται από προϊόντα αναμειγμένα μεταξύ τους, παρασκευασμένα για θεραπευτικούς ή προφυλακτικούς σκοπούς, αλλά που δεν παρουσιάζονται με μορφή δόσεων ούτε είναι συσκευασμένα για τη λιανική πώληση
3004	Φάρμακα (με εξαίρεση τα προϊόντα των κλάσεων 3002, 3005 ή 3006) που αποτελούνται από προϊόντα αναμειγμένα ή μη αναμειγμένα, παρασκευασμένα για θεραπευτικούς ή προφυλακτικούς σκοπούς, που παρουσιάζονται με μορφή δόσεων ή είναι συσκευασμένα για τη λιανική πώληση
3006	Παρασκευάσματα και φαρμακευτικά είδη που αναφέρονται στη σημείωση 4 του κεφαλαίου 30 της συνδυασμένης ονοματολογίας
3203 00 90	– Χρωστικές ύλες φυτικής ή ζωικής προέλευσης και παρασκευάσματα με βάση τις ύλες αυτές
ex 3204	– Χρωστικές ύλες συνθετικές οργανικές και παρασκευάσματα που αναφέρονται στη σημείωση 3 του κεφαλαίου 32 της συνδυασμένης ονοματολογίας, με βάση αυτές τις χρωστικές ύλες
ex 35	Λευκωματώδεις ύλες· προϊόντα με βάση τα τροποποιημένα άμυλα κάθε είδους· κόλλες· ένζυμα, με εξαίρεση τα προϊόντα της κλάσης 3501 και των διακρίσεων 3505 10 10, 3505 10 90 και 3505 20
ex 38	Διάφορα προϊόντα των χημικών βιομηχανιών, με εξαίρεση τα προϊόντα των κλάσεων 3809 και της διάκρισης 3824 60 00
ex 39	Πλαστικές ύλες και τεχνουργήματα από αυτές τις ύλες:
3901 έως 3914	– Αρχικές μορφές
ex 6809	Τεχνουργήματα από γύψο ή από συνθέσεις με βάση το γύψο – Σανίδες, πλάκες-διαφράγματα, άλλες πλάκες και παρόμοια είδη